

da kendimizi yeniden kapsamlı bir biçimde gözden geçirmesi gerekmektedir. Yaşadığımız sarsılmaları hafife almamız ve bir an önce onarmamız gerekiyor. Geçmişin etkilerini hala tümünden aşmış değiliz. O süreçte sarsılan, dengesini yitiren, mücadele coşkusunu yitiren bazı kişilikler hala mevcuttur. Bunların bir kısmı sağlanan gelişmelerin etkisiyle kalmaya devam etse de bazıları da dökülmektedir. Dolayısıyla etkileri basite alınmamalıdır. İdeolojik netlik, amaç bilinci mücadelenin harcı ve mayasıdır. Bunlar olmadan zafere gitmek bir yana, çok ağır olan mücadele koşullarında ayakta kalmak bile mümkün değildir.

Özellikle Avrupa çapında yaşanan yetersizlikler, gevşeklikler bu durumla yakından bağlantılıdır. Ülkede büyük oranda aşılmış olsa da Avrupa'da etkileri birçok alanda görülmeye devam etmektedir. Hareketin topyekün direnişe geçtiği, düşmanın topyekün imha saldırısı içinde olduğu bir süreçte keskin mücadele örgütlerinin oluşturulamaması başka nasıl izah edilebilir?

Netleşmemiz gereken amaç hangisidir?

PKK neyi istiyor? Geçmişte ne istedi, bugün ne istiyor?

Özgürlük nedir? Bağımsızlıkla nasıl bir ilişkisi vardır?

Ulus ne demektir? Demokratik ulus nedir?

Konfederalizm nedir? Konfederal örgütlenme nasıl yaratılır? Devlet mi konfederalizm mi?

Bunlara benzer birçok soru hakkında birçoğumuzun kafası hala karışık ve cevapları net değil.

Her şeyden önce PKK kendi çıkış ve mücadele gerekçesi olan özgür ülke ve onun onurlu, özgür halkını yaratma amacından asla vazgeçmemiştir, geçemez de. **“Demokratik birlik, konfederalizm, komün sistemi”** gibi kavramlar yeterince bilinmediğinden birçok çevre kendi niyetleri doğrultu-

sunda bu kavramları saptırmakta ve kitleleri manipüle etmeye çalışmaktadır. Öncelikle hepimizin bu konuda çok net olması gerekiyor. Dört duvar arasında bile Önderlik **“ya özgürce bir yaşam ya da onurlu bir ölüm”** dedi. Bu hareketin çıkış gerekçesi özgürlüktür. İlk günden beri en temel niteliği bu sözlerde gizlidir. Bu anlamda PKK'nin Kürdistan'dan vazgeçtiğini iddia etmek kendi başına en büyük inkarcılık ve sahtekarlıktır. Bu amaç uğruna bugün bile hareket her gün en kutsal değerleri olan kadro ve militanlarını feda etmektedir.

Devlet kurmak ile bağımsız olmak özdeş midir?

İkincisi bağımsızlık ve devlet konusundaki kargaşadır. Devlet kurmak ile bağımsız olmak özdeş midir? Ya da devlet kurmak özgürleşmeyle aynı şey midir?

PKK Önderliğinin sosyalist bilimde ortaya çıkardığı en önemli gelişme, devlet çözümlenmesinde sağladığı düzeydir. Devletin ilk çıkışı itibarıyla özgürlük karşıtı olduğu, bilimsel verileriyle bugün çok açık bir biçimde ortadadır. Devletin olduğu yerde özgürlük, eşitlik olmaz. Baskı ve sömürü olur. Ne kadar devlet o kadar baskı, sömürü, eşitsizlik...

Devlet kurmayı özgürleşmeyle eş değerde ele alan birçok halkın onlarca yıl verdikleri mücadele ve ödedikleri ağır bedellerden sonra kurdukları devletlerin kendi başlarına nasıl bela olduğunu son yüz yıllık tarih bile açık biçimde gösterdi. 25 milyon insanın canı pahasına kurulan Sovyet sisteminin daha sonra nasıl bir canavara dönüştüğü gerçeği çok iyi bilinmektedir. O halde amacı özgürlük olan bir hareketin devlet kurmayı amaçlaması kendi karakteriyle ne kadar örtüşür? Başkasının devletini yıkmak belki yabancı sömürücüleri kovmaktır.

Ancak kendi devletini kurmak özgürleşmek değildir. Çoğu kez kendi halkının başına bu kez yerli efendi ve sömürücüleri musallat etmektedir. Ve bu durum, uğruna mücadele edilen amacın heba edilmesidir. O halde özgürlük amacına en yakın toplumsal formasyon hangisidir?

Devlet olmadığına göre örgütsüzlük bir çare olabilir mi? Ya da anarşi?

Kesinlikle hayır. Önderlik demokratik konfederal örgütlenmeyi tam da bu noktada çok kapsamlı bir alternatif toplumsal yaşam formasyonu olarak ortaya koydu. Komala sisteminin devletten daha geri bir örgütlenme biçimi olarak lanse edilmesi bir çarpıtmadır. Birçok çevre, özellikle emeksiz, asalak, Kürtlükten nemalanan Kürt egemen sınıfları inanılmaz bir biçimde saldırmaktadırlar. Devlet kurulduğunda *-ki onlar halkın en emeksiz, mücadelesiz kesimidirler-* onun başına geçmeyi hayal eden çevreler, devlet kurmaktan vazgeçmeyi adeta kendilerine yönelik bir ihanet olarak görmektedirler. Evet, PKK ve Önderliği, özgürlüğe en yakın yaşam ve toplumsal örgütlenme biçimi olarak konfederal sistemi geliştirecektir. İçinde özgürlüğün olmadığı bir devleti, bağımsızlığı neylesin bu halk? Halka lazım olan özgürlüktür, kendi öz örgütlülüğü ve otoritesidir. Yeni efendiler değil.

Komala sistemi halkın kendi öz örgütlülüğü ile öz otoritesini kurmasıdır. Yaşamın her alanında bireyden topluma en geniş kesimine kadar örgütlenmek demektir. Halkın kendi savunma gücünü, ekonomisini, ticaretini, sosyalitesini, siyasetini, yürütme organlarını en sıkı biçimde örgütlemesidir. Bu sitemde efendilere fazla yer yoktur. Oysa devlet bir zümrenin malı olabilir ancak. Halkın malı olan bir devlet daha görülmemiştir dünyada. En asalak, en verimsiz kurum devletin kendisidir. Vergisinden totalim ticaret